

en forholdsmæssig Deel af det Hartkorn og den Gammelskat, der allerede paahviler det Matrikulsnummer, hvorfra Jordstykket adskilles. Naar det derhos tages i Betragtning, at de Forandringer, som et Matrikulsnummer har undergaaet siden Matrikulstarationen, i Reglen maa antages at have strakt sig over det hele Nummer, og ei blot til en enkelt Deel af samme, saa at det paa Matrikulstarationenens Tid stedfindende Forhold imellem et saadant Nummers enkelte Dele i Almindelighed vil være uforandret, synes der Intet med Føie at kunne erindres imod den foreslaaede Fremgangsmaade, hvorved den samme Maalestok lægges til Grund for Hartkornsafgangen, som i sin Tid har været brugt ved Hartkornsansættelsen.

Ministeriet har ei troet at burde forbeholde sig Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Hartkornsafgang bør finde Sted, fordi det afgivne Jordstykke udgjør en forholdsviis betydelig Deel af den Eiendom, hvorfra det tages, thi den hele Fremgangsmaade ved Tarationen af Jordstykkets Værdi bliver meget simplere og lettere, naar det strax ved en Landinspecteurs Beregning kan afgjøres, om Hartkornsafgang skal finde Sted, eller ei, end naar det omhandlede Spørgsmaal først skulde indstilles til Afgjørelse af Ministeriet, der dog, i Henseende til de concrete Forhold, i ethvert enkelt Tilfælde i det Væsentlige maatte gaae efter den, navnlig af den vedkommende Landinspecteur herom givne Erklæring.

Det er derfor anseet rigtigst at foreslaae, at Hartkornsafgang skal finde Sted i de Tilfælde, hvor det afgivne Jordstykkets boniterede Areal udgjør en vis Dvotadeel, saasom $\frac{1}{10}$ af det Matrikulsnummers hele boniterede Areal, hvorfra det tages, eller, hvad der er det Samme, men maaffee mindre vil kunne misforstaaes, hvor det Hartkorn, der ifølge Matrikulstarationen vilde falde paa det afgivne Jordstykke, udgjør en saadan Dvotadeel af det paagældende Matrikulsnummers Hartkorn. Den omhandlede Dvotadeel tør neppe bestemmes større end $\frac{1}{10}$, naar Jordens Afgivelse uden Hartkornsafgang ei skal kunne faae en mærkelig Ind-

flydelse paa den Sikkerhed, som det tilbageblivende Jordstykke skal afgive saavel for den uforandrede Skatte- og Afgiftsbyrde som for de Prioriteter m. v., der maatte paahvile det hele Matrikulsnummer.

Det er nemlig anseet ufornuddent i Loven at berøre Forholdet mellem Jordens Eier og Panthavere, fordi der, i Betragtning af det afgivne Jordstykkets Ubetydelighed, i Reglen ingen væsentlig Forandring kunde ansees at foregaae i den tidligere reelle Sikkerhed, men det er da ogsaa nødvendigt at forebygge, at denne Sikkerhed ei yderligere formindskes derved, at en uforholdsmæssig Skattebyrde paa lægges den tilbageblivende Deel af Eiendommen.

Vilde man forlade den foreslaaede Dvotadeel af $\frac{1}{10}$ og f. Ex. vælge $\frac{1}{2}$, da vilde derved den Betænkelse opstaae, at en Eiendom paa 1 Td. Hartkorn, uagtet der fra samme var afgivet Jord, der var ansat til henved 1 Skp. Hartkorn og som ei blev affrevet i Matrikulen, dog skulde vedblive at henregnes til Gaardenes Klasse, skjøndt den i Virkeligheden efter sin Størrelse burde henregnes til en anden Klasse af Jordeiendomme.

Det bør herved ei heller tabes af Sigte, at man, ved at forhøje den omhandlede Dvotadeel, netop vil ubelukke Bestemmelsen, at Afgang i Hartkorn skal finde Sted, fra Anvendelse paa flere Tilfælde, hvor Afgangen dog kunde være af nogen Vigtighed, idet Hartkornet for det afstaaende Jordstykke vilde nærme sig til 1 Skeppe, uden dog at opnaae den fastsatte Dvotadeel af Matrikulsnummeret, hvorimod den paa den anden Side vilde finde Anvendelse i endel Tilfælde, hvor Gjenstandens Ubetydelighed gjør Afgangen mindre vigtig. Medens nemlig for nævnte Bestemmelse, naar Dvotadelen fastsættes til $\frac{1}{10}$, kan faae Anvendelse paa alle Matrikulsnummere, hvis Hartkorn udgjør fra 10 Skp. exclus. til $2\frac{1}{2}$ Alb. incl., vilde den, hvis Dvotaen fastsættes f. Ex. til $\frac{1}{2}$, kun kunne finde Anvendelse paa de Eiendomme, hvis Hartkorn er under 5 Skp. og indtil $1\frac{1}{4}$ Alb. incl., og saa fremdeles.

Det er allerede ved § 4 i Forordningen af 25de Juni 1810, om Jordens Udstyknig, fast-